

BOTANISKA NOTISER

UTGIFNE AF

AL. ED. LINDBLÖM.

N:o 9.

Lund September

1845.

I. Original-Afhandlingar.

1. *Notis om Slägtet Schedonorus; af E. Fries.*

Uti mycket naturliga och stora familjer möter det vanligen mycken svårighet att fördela dessa i naturliga släkten. Bland *Umbelliferæ* har man, för att vinna någon reda, varit nödsakad att uppgifva hoppet derom; så att endast de mest i ögonen fallande, såsom *Eupleurum*, bibehållas utan afseende på karakterernas afvikelse. För konsekvensens skull har man bland *Cruciferæ* måst öfverflytta vissa arter till andra släkten än som naturen tydligen anvisat. f. ex. *Sinapis nigra*, *Arabis thaliana*; och för nya tidens fordran på karakterer vill man bland *Leguminosæ* utplåna de mest naturliga släkten, på hvilkas sjelfständighet och begränsning ingen enda Botanist under flere sekler förr tvislat, såsom *Orobus*, *Lathyrus*, *Ervum*, *Vicia*. Det är tidsandans fordran på kontroller! Helt olika är åter förhållandet med *Gräsen*. De sönderfalla icke blott i naturliga släkten, utan dessa låta äfven genom karakterer skarpt hegränsa sig. Det ligger i sakens natur att Linné, som nästan först ordnade gräSENS släkten, måste bilda dessa kollektiva; men icke dess mindre bibehöllos de allmänligen temligen oförändrade till Palisot anställde den revision, som sedan alltjemt fortgått. Palisots många nya släkten blefvo i början temligen allmänt ogillade; men hafva sedan småningom blifvit icke blott antagne utan äfvén ökade, hvarigenom Agrostologien onekligen vunnit.

Bland de af Palisot bestämda men ej allmänt antagna släkten utmärker sig *Schedonorus* i så många afseenden, att

det icke lämpligen kan förenas hvarken med *Bromus* eller *Festuca*. Det är icke egentligen att anse som medelform imellan dessa begge släkten, då det genom sina hoptryckta valvler och synnerligast genom sina upåt vidgade små-ax (en hufvudkarakter, som äfven bestämmer underafdelningar inom denna familj och närmar det något *Avenæ*) från båda afviker och visar sig vara ett verkligt sjelfständigt slägte. Upfattadt från denna synpunkt måste flere till *Schedonorus* räknade arter återföras till *Festuca*, såsom *Festuca pratensis*, *litorea*, *gigantea*, men å andra sidan detsamma riktas med flere för verkliga *Bromi* ansedda arter, såsom *Bromus sterilis*, *tectorum*, *Madritensis*, m. fl. Vid första påseendet kan denna förening synas artificiell; men vid närmare granskning finner man lätt, att skillnaden endast beror af den ettåriga eller fleråriga roten, hvarest slägtet synes oss lämpligast fördelas i tvenne sektioner. Hvad som ytterligare bestyrker dessa sektioners naturliga samband är, att uti dem båda blomvippan parallelt framgår från styft uprätt, såsom *Schedonori erecti* och *Madritensis*, till slak och hängande, såsom hos *Schedonorus asper*, *tectorum* och *sterilis*.

Sched. laxus (*Bromus Horn.*) är perenn men har fullkomligt utseendet af de sistnämnde. Samma förhållande eger rum inom släktena *Bromus* och *Festuca*.

Af följande korta diagnostik hoppas vi skillnaden blifva fullt klar:

Bromus: Panicula verticillata, rachi tereti contigua. Spiculæ multifloræ, sursum decrescentes, gluma inferiori nervosa. Valvulæ ventricosæ obtusæ, apice bifidæ, arista dorsali. Stylis e latere germinis. (*B. secalinus*, *brachystachys*, *arvensis*, *pratensis*, *racemosus*, *mollis*, *hordeaceus*).

Schedonorus: Panicula verticillato-racemosa, rachi edentula. Spiculæ multifloræ, sursum dilatata, gluma infe-

riori uninervi. Valvulæ compressæ, lanceolatæ, sursum attenuatæ, nervis tribus mediis in aristam subapicalem confluentibus. Styli e latere germinis egressi.

Species Svecanæ:

* Perennes:

1. *S. inermis*. (Bromus L.) — 2. *S. asper*. (Bromus Murr.) — 3. *S. erectus*. (Bromus Sm.)

** Annuï:

4. *S. sterilis* (Bromus L.). — 5. *S. tectorum* (Bromus L.).

Obs. *Bromus erectus* * *subrectus* Nov. Mant. III videtur nova species.

Festuca: Panicula racemosa, rachi excisodentata. Spiculæ multifloræ, sursum decrescentes. Valvula exterior ventricosio-teres, acuminata, nervis in aristam terminalem confluentibus. Styli terminalis.

2. *Anmärkingar öfver bestämmandet af slägtnamnen Arundo och Coeloglossum; af E. Fries.*

Under fördelandet af en del äldre kollektiva vextsläkten uti smärre naturligare kommer man ofta i tvist och villrådighet om det förut bekanta namnets bestämmande. Slägtet *Arundo* erbjuder häruppå ett i ögonen fallande bevis; det har blifvit öfverfördt på samtliga de släkten, som af det gamla Linneanska upstått. Härvid borde på namnens äldsta historiska uprinnelse och bruk läggas hufvudsaklig vikt, helst när de som *Donax* och *Phragmites* hafva sin rot ända ned i Grekiska fornåldern. *Phragmites* har väl nu allmän, blifvit antaget; men slägtnamnet *Donax*, såsom det af det nya slägtets grundläggare (Palisot) i sin äldsta mening riktigt användes, har förkastats; emedan man

redan hade ett Insektslägte *Donax*. Billigare synes dock varit, att detta, som saknade Grässlägtets vördnadsvärda anor allt från den *Homerska* tiden, fått vika. Ville man dock icke ändra insektnamnet, borde det gamla *Donax* bibehållits med en lindrig flexion eller tillägg t. ex. *Donacium* eller *Eudonax*, hvilket sednare kunde anses häntyda på dess urgamla anor (liksom ett *von Donax* till skillnad från parvenuslägtet helt simpelt *Donax*). Namnet *Arundo* åter har, liksom det motsvarande *καλαμος*, alltid varit kollektivt, aldrig afsett någon bestämd art, men redan af Plinius tillagts *A. epigejos*, och just derföre borde det bibehållits för största delen eller lägre massan af Linneanska slägtet, enligt Linneanska grundsatsen, att då ett större slägte fördelas i flera bör namnet bibehållas för det, som bibehåller största antalet af arterne. Med verklig fägnad hafva vi sett det af några de nyaste författare återstäldt och det olyckliga *Calamagrostis* förkastadt.

Med det sednare från *Arundo* skiljda *Psamma* Palis. har man råkat illa ut. Nämnde Palisotska äldsta namn förkastades dels för homonymiens skull, dels för dess abstrakta betydelse af *Sand*, som icke var lämplig på någon vext. Det ändrades derför till *Ammophila*, hvilket nu är allmänt antaget; men detta är ännu mera förvillande, då man har ett homonymt, allmänt bekant mer än femtioårigt Insektslägte, som just finnes på samma lokalitet. Detta sednare slägtes arters vistelseort måste således angifvas efter den antagna nomenklaturen på följande sätt: *Ammophilæ* (insekterne) *habitant inter Ammophilas* (gräsen).

Jag frågar hvarje språkkännare, om det här är möjligt säga om det är gräset *Ammophila* som finnes bland Insekten, eller tvärtom. Utrumque recte dicitur — men förvillelsen i vetenskap är derigenom så mycket mer flågrant. Rättelsen kan dock ske med lätt hand genom ordagrant bibehållande af båda namnen, hvaraf upkommer *Psammophila*. Då detta slägte icke

är antaget i våra Floror, men i flera afseenden väl skildt, up-
taga vi här dess karakter och utmärka dess arter:

Psammophila (Palisot + Host). Panicula verticillato-
thyrsoides. Spiculæ sesquifloræ, perfecto inferiori hermaphro-
dito pilis stipato, incompleto terminali penicillato. *Glumæ* flo-
rem superantes, *carinatae*, *inferior minor uninervis*, superior
trinervis. *Valvulæ glumis homogeneæ, cartilagineæ, inferior*
carinatae 5-nervis, superior bicarinata. Lodiculæ 2, lanceola-
tæ in apicem integrum protractæ. Stigmata sessilia plumosa.
Semen liberum.

Af denna tillökta karakteristik torde dess väsendtliga skill-
nad från *Calamagrostis* blifva fullt klar. Svenska arterne äro:

1. *Psammophila arenaria*. Arundo Linn.
2. *Psammophila baltica*. Ar. Schrad. (Vextstället Var-
berg för denna art är oriktigt).

Hvad vi anmärkt om de äldre namneus olika tillämpning
hos nyare författare, bland gräsen, gäfler uti ännu högre grad
bland *Orchideæ*. Vi behöfva blott erinra *Satyrium*, *Serapias*,
Ophrys, m. fl. Grunden härtill måste sökas i den missaktning
man vanligen byser för historiska lärdomen och kritiska forsk-
ningen, grundad till en del på hyperkritikens öfverdrifter, till
en del på dess oläglighet för dilettantismens jagande blott efter
det nyaste. Äfven här finna vi flera homonymer, som dels blif-
vit rättade såsom *Liparis* till *Sturmia*; dels öfversedde såsom
Ceratium, för hvilket vi öfverlåta åt andra föreslå något pas-
sande namn, helst vi icke känna vexten *). Vi skola här en-
dast fästa oss vid namnet *Coelogossum*. Detta tillades af Dr
Hartman först ett mycket naturligt slägte, hvars arter seder-
mera blifvit fördelade på helt olika släkten. Lindley öfver-

*) Namnet *Spadonia* bland *Compositæ* är förut begagnat bland Svam-
parne och torde derföre kunna öfversättas till *Eunuchia*.

förde namnet derigenom på ett helt annat slägte, men Blume återstälde sedermera *Coeloglossum* fullt efter Dr Hartmans begränsning, fast under ett nytt namn *Peristylus*. Då likväl Hartmans benämning är vida äldre, af alla skandinaviske Botanister antagen och till en del af Tyske Författare, t. ex. *Wimmer*, måste Lindleys *Coeloglossum* erhålla ett nytt. Vi tveka icke, att det vinner Botanisternas bifall då vi benämna det efter den förtjente utgifvaren af denna Tidskrift:

Lindblomia (*Coeloglossum* *Lindl. Orch. p. 302*). Ehuru närbeslägtadt med *Coeloglossum* Hartm. afviker det i flera väsendtliga delar och har icke dess korta punglika sporre. Roten består af tvenne hela knölar (tubera). Väsendtligaste skillnaden ligger likväl i läppens alldeles egna bildning. Den är köttlig, i synnerhet dess klo, som är urholkad med ojemn glandulös kant, från hvilken utgå tvenne klubblika köttiga utvexter. Att den således icke kan förenas med *Coeloglossum* Hartm. är tydligt. Öfver dess förhållande till öfrige och främmande släkten måste Lindley jemnföras, till hvars *Orchid. sid. 297, 302* vi för denna orsak hänvisa. Flera, hos Lindley beskrifna arter, finnas i Ostindien.

3. Förteckning på sällsyntare växter funna omkring Södertelje; af H. Hofberg.

1. *Eriophorum latifolium* förekommer sällsynt i Södermanland; ymnig i Ströms äng nära Södertelje.
2. *Hierochloa borealis*. S:t elje S:n Ströms äng; Salems S:n Tegelstorps hage i sjöstrand.
3. *Melica uniflora*. Salems S:n Korpberget.
4. *Sessleria cærulea*. Salems S:n Viksbergs äng.
5. *Triticum caninum*. Vestertelje S:n Kiholms park.
6. *Asperula odorata*. Korpberget.
7. *Galium trifidum*. Vid det s. k. Korpel utanför staden, några få exemplar 1813.

8. *Convolvulus Sepium*. Tegeltorps hage vid sjön.
9. *Campanula Cervicaria*. Vestertelje S:n Lina gärde.
10. — *latifolia*. Kiholms park.
11. — *Trachelium*. Salems S:n Viksbergs äng.
12. *Viola canina* var: *frustranea* Wg. Tegeltorps hage.
13. *Ribes nigrum*. Vid en bäckrännil jemte gångstigen mellan Lina och Södertelje.
14. *Hedera Helix* i fugtiga busksnar i mellersta afsatsen af Korpeberget ymnig.
15. *Myrrhis odorata*. Kiholms Park förvildad.
16. *Convallaria multiflora*. Salems S:n Viksbergs och Kägelboda ängen; V:telje S:n Kiholms park.
17. *Luzula campestris* β *pallens*. Damkärrs äng i Yttre Enhörna S:n.
18. *Rumex obtusifolius*. Ymnig, nedanför Lina qvarnar.
19. *Chrysosplenium alternifolium*. Kiholms park.
20. *Pyrola umbellata*. Yttre Enhörna S:n Ekeby skog.
21. *Monotropa Hypopithys*. V:telje S:n Kiholms park, Yttre Enhörna S:n Ekeby skog.
22. *Stellaria nemorum*. V:telje S:n vid dammen ofvanför Lina qvarnar; Södertelje S:n vid en bäckrännil i Stadslyckorna söder om Staden; Salems S:n Viksbergs äng, på alla ställena ymnig.
23. *Sedum album*. Korpeberget.
24. *Aquilegia vulgaris*. Kiholms park; på kanalbankarna i Södertelje.
25. *Thalictrum simplex*. Ströms äng.
26. *Pulsatilla vulgaris* flerstädes omkring Staden.
27. *Anemone ranunculoides*. Lina hagar.
28. *Lathræa Squamaria*. Kiholms park.
29. *Draba muralis*. Korpeberget, ymnig.
30. *Nasturtium Armoracia* nedanför Lina qvarnar.
31. *Cardamine silvatica*. Kiholm i parken.
32. *Dentaria bulbifera*. Parken vid Kiholm.
33. *Sinapis arvensis* β *ambigua*. Kiholms gärde bland vårsäd, ymnig.

34. *Geranium lucidum*. Korpeberget.
35. *Polygala uliginosa*. I ängen emellan Ekeby och Yttre Enhörna Prestgård.
36. *Hieracium stoloniflorum*. Kiholms gård.
37. — *rigidum*. På samma ställe som föreg.
38. *Onopordon Acanthium*. Salems S:n vid Högtorp.
39. *Eupatorium cannabinum*. Långhälls udde i Björkfjärden i Mälaren.
40. *Centaurea Scabiosa*. Högst sällsynt inom Södermanland. Källvreten vid Kiholm.
41. *Coeloglossum viride*. Salems S:n Tegeltorps gårde.
42. *Listera cordata*. Salems S:n skogskärr nedanför Korpeberget; Södertelje S:n Näsets hage ner vid saltsjön.
43. *Lilorella lacustris*. I sjöstrand nedanför Viksberg. (*Betula nana*, som enligt Prof. Wahlenberg skulle vexa vid Viksbergs helsobrunn, har af mig blifvit förgäfves eftersökt. Troligen har den blifvit utrotad genom den omkringliggande mossens upodling.)
44. *Salix viminalis*. Omkring Lina qvarnar.
45. *Humulus Lupulus*. I strand bland albuskar nedanför Kiholms tegelbruk.
46. *Mercurialis perennis*. Salems S:n Kägelboda äng ymnig.
47. *Asplenium Breynei*. Korpeberget.
48. *Struthiopteris germanica*. Tillsamman med *Stell. nemorum* på alla för densamma upgifna vextställen.

4. Tillägg vid upgifterna öfver Strengnäs-traktens vegetation; af H. Hofberg.

(Se Bot. Not. 1842. Nr: 4 samt 1843 Nr: 3)

96. *Anemone Hepatica* var. *glabra*. Olivehälls park.
97. *Leontodon taraxacum* var. lågvext, ett par tum hög, hyllefjällen äggrunda tilltryckta, bladflikarne fina åtskilda. Gorsingholms Ekbacke ymnig.
98. *Corallorhiza innata* i mossan på Olivehälls skog ymnig.

99. *Carex montana*. Gorsinge äng nära landsvägen.
 100. *Aspidium cristatum*. Strengnäs S:n Piparmossarne; Thoresund S:n och Braxensjön.
 101. *Asplenium Breynii*. Finninge-bergen nära staden.
 102. *Ophioglossum vulgatum*. Tosterön Tynäs-äng.
 Amm. *Draba incana* i Tynnelsö djurgård Öfverselö S:n återfanns 1842 högst ymnig. *Draba muralis* anträffades äfven samma år på det af Carlsson i Fl. Strengn. upgifna vextstället.

Vid Gripsholms Fabrik nära Mariefred är funnen en rekryt för Svenska Floran neml. *Potentilla inclinata* Koch.

II. Utdrag ur utländska arbeten.

Beitrag zur Feststellung natürlicher Gattungen unter den Sileneen von A. Braun in Carlsruhe. Regensb. Bot. Zeit. 1843 n. 22, 23.

(Meddeladt af E. Fries).

Närvarande vigtiga upsats är särdeles förtjent af en särskild anmälan. Sistlidne år lemnade vi i denna Tidskrift ett försök att naturenligare i släkten fördela våra inhemska *Sileneer*. Genom nu ifrågavarande, i nämnde vexters natur och metamorfos djupt inträngande, afhandling öfver *Sileneernes släkten i allmänhet* har vår upsats redan blifvit antiqverad. Vårt bemödande inskränkte sig till att efter redan antagne grunder reformera de förhandvarande, bringa dessa i harmoni med *Alsineernes*, och återställa några Linneanska. Herr Braun åter har öppnat en alldeles ny bana, hänvisat på en mängd hittills öfversedde karakterer och från grunden upfört en ny byggnad. Flera af nämnde karakterer voro mig visst icke, som Braun under *Agrostemma* antyder, alldeles obekante, men dels lade jag ingen vikt deruppå, såsom sidoflikarne på kronbladens klo hos *Agrostemma* (redan begagnade som karakter för sektionen Githago af Duby m. fl.) emedan nämnde karakter i en del an-

dra närbeslägtade släkten föga betyder; dels var det mig då ej möjligt konsekvent utföra andra såsom *æstivatio corollæ*, hvars praktiska användbarhet ¹⁾ syntes mig tillika tvifvelaktig. Sedan detta likväl nu skett är det mig ett stort nöje att resignera för så genomgripande och välgrundade resultat, som nämnde afhandling innehåller. För mitt försök är det nog smickande, att ha erhållit Herr Brauns intyg, att det i åtskilliga delar närmare slutar sig till naturen än mina föregångares; ty hvarje arbete bör endast bedömas relativt till dessa; ej till sina efterträdares. Ehuru ett och annat i Brauns uppsats icke ännu blifvit mig fullt klart, t. ex. *Lychnidis cæli rosæ* plats bland *Silene*-arterne ²⁾ vore dock obehörigt, utan ingående i full granskning af Brauns nya ideer och efter nya observationer i naturen, anmäla några reservationer. Men jag anser för min pligt, att fästa upmärksamheten på nämnde afhandling, som gör vår öfverflödigt, då det bestående deruti redan ingått i Herr Brauns.

Efter en utförlig pröfning af de för släktena användbara karaktererne, hvaraf ett utdrag icke är möjligt, då hvarje ord deraf är viktigt, öfvergår Braun till *Silene*ernes fördelning i tvenne naturliga grupper med förkastande af Fenzls trenne. Resultaterne af Brauns undersökningar äro nedlagde i nämnde afdelningars och släktenas karakterer, hvilka i ett utdrag det endast är tillbörligt uptaga. De viktigaste nya karakterer

¹⁾ Speciellt gäller detta om *Gastrolychnis*, hvilken jag just efter Brauns åsigt i det till Bot. Not. först nedsända miscr. hänfört till *Melandrium*, antagande tändernes parvisa sammanvexning, men, såsom praktiskt lätt förvillande, genom en sedermera nedsänd rättelse ändrade.

²⁾ Med dess fröhus slutliga upspringande i ett dubbelt antal parvis förenta tänder är förhållandet ungefär detsamma som hos *Malachium*. *Lychnis affinis* och *apetala* åter förhålla sig till *Melandrium* som *Halianthus* till *Arenaria*.

Braun begagnat äro fruktbladens motsatta eller alternerande ställning till kronbladen, blomfodernerverne och blomkronans æstivation. I dessa sistnämnde hänseenden afviker *Saponaria officinalis* från *Silene*, hvarigenom det blir lätt att återföra denna till *Saponaria*, fast den efter förut bekante karakterer (äfvén Braun har funnit den med 3—4 pistiller) i allo var en *Silene*.

Det är ett missförstånd, då Braun upgifver, att jag af *Sileneæ* antager flera sektioner (endast *Drypis* ansåg jag vara typ för en egen sektion); tvärtom ansåg jag dem utgöra ett så sammanhängande helt, att endast en analys efter de lättast i ögonen fallande karakterer till släktenas bestämmande kunde admitteras. Helt annat blir förhållandet nu, då vi genom Brauns undersökningar erhållit 2:ne så bestämda sektioner, som dess *Lychnideæ* och *Diantheæ*, hvilkas karakteristik vi helst återgifva med dess egna ord, då alltid läst genom en öfversättning tvifvel kan väckas om författarens mening.

A. Lychnideæ. "Drehung der Corolle wechselwendig³⁾; "Kelch mit Commissuralrippen; Blume meist mit Krönchen, nur "in einem Fall mit Flügelleisten am Nagel; Frucht 3- oder "5-zählig; Keimling immer gekrümmt, fast kreisformig, in "einem Fall Spiral".

³⁾ "Das Gesetz der Drehung ist ein doppeltes, entweder nämlich ist "die Drehung eine selbständige und constante d. h. in allen Blü- "then gleich und zwar rechts (*Diantheæ*)— oder die Drehung der "Petala ist abhängig von der Wendung der Blattstellung der Blu- "the, und da in der Inflorescenz der *Sileneen* das Gesetz der An- "tidromie herrscht d. h. der Gegenläufigkeit der Blattstellung ge- "genüberstehender Blüthen, so ist auch die Drehung der Corolle "in derselben Inflorescenz eine verändliche oder wechselwendige, "indem die ihrer Blattstellung nach rechtswendigen Blüthen auch "rechtsgedrehte Æstivation, die linkswendigen linksgedrehte "Æstivation haben (*Lychnideæ*)".

B. *Dianthæ*. "Drehung der Corolle constant (rechts); Kelch ohne Commisuralrippen; Blumenblätter meist mit Flügelleisten am Nagel, selten zugleich mit Krönlein; Frucht 2-zählig; Keimling kreisförmig gekrümmt oder ausgestreckt.

Till *Lychnideæ* höra följande svenska släkten: *Agrostemma* L., *Coronaria* L. sensu Brauni, *Melandrium*, *Silene*, *Viscaria*. — Till *Dianthæ*: *Saponaria*, *Gypsophila*, *Tunica*, *Dianthus*. Hvaruti Brauns begränsningar afvika från våra anse vi nödigt här anmärka.

Agrostemma (Githago Desfont., Braun olim) återställes här i likhet med vår upsats i sin ursprungliga Linneanska mening (Hort. Ups.), men som hufvudsakliga karakterer tilläggas af Herr Braun: kronbladens klo vingad och foderbladen alternerande med fruktbladen.

Släktet *Lychnis* försvinner efter Brauns uppställning ur Svenska Floran; *Lychnis Flos cuculi* föres, jemte *Agrost. Coronaria* och *Flos jovis* till *Coronaria*, en förening som Braun sjelf angifver synas paradox —; och *Gastrolychnis* Fenzl underordnas *Melandrium*. Släktet *Coronaria* Braun (non Fries) skiljer sig från *Lychnis* genom släckt tilltryckt coronula och hufvudsakligen derigenom, att foderflikarne liksom hos *Lychnis* väl ursprungligen äro motsatta karpellarbladen, men sedan vrida sig något snedt ("durch einer schwache Drehung der Basis des Fruchtknotens")⁴⁾.

Till *Melandrium* räknas icke blott i likhet med vår upsats *Silene noctiflora*, utan äfven *Gastrolychnis*⁵⁾.

⁴⁾ Mig synes, åtminstone i Svenska Floran, *Coronaria* Braun svårigen skiljbar från *Lychnis*, då vi fästa oss vid det primitiva, som är lika, helst utseendet är helt och hållet afvikande imellan arterne af *Coronaria* Braun.

⁵⁾ Hos våra Svenska arter hafva vi aldrig sett tänderne fritt klyfva sig; ehuru utseendet tydligen liknar *Melandrium*, så afvika

Coronaria, sensu nostro, förenas som en egen sektion med *Silene* ⁶⁾. Föröfrigt afsöndrar författaren från släktet *Silene Saponaria*, jemte, efter frön, andra icke till vår Flora hörande. Hvad frön hos *Silene Armeria* beträffar, är Förf. anmärkning visserligen riktig, att de i sin strängaste mening icke äro lævia (lævissima), men dervid bör tilläggas, att detsamma gäller äfven om *Silene rupestris*, som har frön finstrimmiga. Vi åter hafva här tagit benämningen lævia, i likhet med de bäste författare om *Silenernes* frön f. e. *Hornemann Hort. Hafn.*, som relativt mot de granulerade; fullkomligt släta hafva vi benämnt lævissima. Här är icke fråga om sak, utan om benämningens lämplighet.

Viscaria begränsas i likhet med i vår nämnde upsats.

Saponaria återfår, sedan Braun upgivit flera hittills okända karakterer för detta släkte, med allt skäl *S. officinalis* ⁷⁾.

tillika frön hos våra Svenska arter genom sin utbredda radierande kant, "qualem in nulla alia planta Caryophyllea vidi" Wahl. Lapp.

⁶⁾ Dess skillnad från *Agrostemma*, *Lychnis* och *Viscaria* är fullt klar -- men i vår öfvertygelse rättfärdigar dess utseende af *Agrostemma* jemte fodrets bildning dess skillnad till eget släkte äfven från *Silene*. Den afviker icke blott genom bestämdt 5tal (isomeriskt) i blommorne (hos *Silene maritima* och öfrige af Braun anförde exempel är det tillfälligt), utan tillika med primitivt parvis förenade tänder. — Då namnet *Coronaria* af Braun blifvit användt för ett annat släkte än af oss och då det rättare tillkommer det förra, äfven om det betraktas som undersläkte af *Lychnis*, benämna vi *Agrostemma coeli rosa* L., en skön trädgårdsvext, till tacksam erinran af den Man, som af alla mest verkat för svenska hortikulturens framsteg:

Pontinia. Habitus et calyx *Agrostemmatidis*. Styli 5. Capsula *Silenes*, sed dentibus primitus geminatim connatis dehiscens. — *Lychnis Dec.* — *Viscaria Fenzl.* — *Silene Braun.*

Denna omflyttning hos alla författare från det ena till det andra släktet torde bäst antyda, att den är typ för ett eget.

⁷⁾ Braun räknar äfven till *Saponaria*, ehuru enligt upgift konstant trigyn, *Silene pumilio*, emedan blomfodrets nervering öfver-

Gypsophila tages af Braun efter dess vanliga begränsning.

Till *Tunica* räknas äfven *Dianthus prolifer*. Att vi i vår uppställning bibehöllo den under *Dianthus*, skedde endast från Svenska Florans synpunkt, uti hvilken vi ej ville införa ett slägte, hvaraf vi icke egde några af de mera normala arter, utan endast denna öfvergångsart till *Dianthus*.

Att redovisa i öfrigt för den grundlighet och mångsidighet, hvarmed författaren studerat och behandlat denna familj, skulle vida öfverskrida gränserne för en anmälan. Vi kunna endast hänvisa hvar och en, som önskar verklig käntedom öfver dessa vexters förvandtskap, till en afhandling, hvars epigraf borde vara: *in parvo copia*.

P. S. Den af Författ. i tillägg omnämnda Mantissa II till Endlichers *genera plantarum*, hvaruti Fenzl äfven efter likartade prinsipier omarbetat *Sileneernes* släkten, är mig vterligen icke ännu anländ till Sverge. I saknad deraf kunna vi icke nu ingå i några närmare detaljer. Vi blott anmärka, att, med antagande af Brauns bägge sektioner, kapslens upspringande lämpligast begagnas som analys för släktenas bestämmande, äfven om man sedermera efter närmare frändskap vill omkasta deras ordning, f. e. *Viscaria* enligt Brauns åsigt från *Lychnidis* till *Silenes* närmaste granne. Hvad som nu mera efter Braun är alldeles obestriddigt är, att släktet *Lychnis* i sin äldre form är belastadt af de mest heterogena former och omöjligen kan bestå. Äfven *Gastrolychnis* synes oss nödigt antaga som eget slägte, hvilket har flera arter, egendomliga för

ensstämmer med *Saponaria* och ej med *Melandrium*, till hvilket slägte vi, med förbiseende af fodrets nerver, hänfört den. Dess plats är, äfven efter Braun, ännu något oviss. — Att blomkronans vridning är konstant beror väl af dess ensamma utgång från stjlkens topp; efter allt hvad jag kan sluta måste den äfven vara konstant af samma orsak hos *Wahlbergella*, *Silene acaulis*, men härom har jag inga egna observationer.

arktiska zonen. Men som slägtnamn kan sektionensnamnet *Gastrolychnis* icke bibehållas, och i Ledebours *Flora Rossica* är det af Fenzl sjelf öfvergifvet, der släktet med *Melandrium* sammanflutit. Vi önska därför benämna detta släkte efter vår berömde Botanist, Norske och Lappske fjällarnes utmärkte forskare, Professor P. F. Wahlberg, men på det detta namn ej må förväxlas med *Wahlenbergia* liksom de båda Botanisterne, hvars namn de bära, af flera utländska författare förblandas, hafva vi nödgats gifva det en något ovanlig termination, *Wahlbergella*. Till slut bifoga vi en analys af våra inhemska släkten, efter Brauns och våra egna bestämningar:

A. Fröhusets valvler udda (3, 5), (se föröfrigt *Lychnideæ* Braun), upspringande

— a: i lika många hela tänder med stiften:

1. *Agrostemma*. Fröhuset enrummigt, valvlerne motsatta kronbladen.
2. *Lychnis*. Fröhuset enrummigt, valvlerne motsatta foderbladen. (Vår art hörer till *Coronaria* Braun).
3. *Viscaria*. Fröhuset vid basen 5-rummigt.

— b: i lika många tänder med stiften, men slutligen klufne eller delbara i 2 (eller snarare dubbelt så många, men parvis sammanvexte på samma sätt som hos *Halianthus*, *Malachium*).

(*Coronaria* L. Fries. Fröhuset 5-rummigt. Frön ovin-gade.)

4. *Wahlbergella*. Fröhuset enrummigt. Fröns egen-domligt utplattade kant skiljer *W. uniflora* och *W. affinis* från alla inhemska Silencer.

— c: i dubbelt så många fria tänder som stiften:

5. *Melandrium*. Fröhuset enrummigt.
6. *Silene*. Fröhuset trerummigt.

B. Fröhusets valvler (2) och tänder (4) jemnpariga (se *Diantheæ* Braun).

— a: Frön sidofästade.

7. *Saponaria*. Kronbladen med åtskild uprätt klo, platt skifva.

8. *Gypsophila*. Kronbladen mot basen jemnt afsmalnande, kläcklikt ställde.

— b: frön sköldlikt vidfästade:

9. *Tunica*. Kronblad som *Gypsophila*.

10. *Dianthus*. Kronblad som *Saponaria*.

Upsala Augusti 1843.

III. Hvarjehanda.

1. Den nya fjerde uplagan af Dr Hartmans Skandinaviska Flora är nu färdigtryckt och i bokhandeln utkommen.

2. Herr Dr Hartman har meddelat underrättelse, att han under sommarens förlopp i Roslagen funnit *Batrachium marinum* Fr., *Platanthera chloranta*, *Angelica litoralis* Fr., m. fl. i mängd — Gyllenas Adjunkten i Hernösand P. Engman har i mängd återfunnit *Botrychium virginicum* Sm. vid Tåsjöberget i Ångermanland på dess första fundort; likaledes har han i Ångermanland funnit *Glyceria norvegica* Somst., som dock Læstadius påstår sig redan 1824 der hafva anmärkt.

3. Bland vexter, hvilka Hr Lilja anmärkt i trakten af Billinge här i Skåne (se tidning för trädgårdsskötsel &c sid 46) torde här böra nämnas: *Symphytum officinale*, *Dianthus superbus*, *Barbaræa stricta*, *Crepis biennis* vid Billinge; *Rosa pomifera* vid Stödhaf, *Stratiotes aloides* i mängd vid Rönneholm, m. fl. — I ett följande nummer skall Utg. redogöra för de af honom under sommarens lopp anmärkta vexter.

4. J. Vahl i Köpenhamn har blifvit kallad till ledamot af Botaniska Sällskapet i Regensburg.

5. Andra delen af Schleiden's *Grundzüge der wissenschaftlichen Botanik* läser vara utkommen, men ännu ej hit ankommen.

6. Under hela sommaren har en stor mängd arbetare varit sysslosatte att jemna och fylla planen, der Trädgårdsföreningen i Göteborg skall anlägga sin trädgård.